

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

52. An valeat sententia, aliisque acta à tali Religioso assumpto in Vicarium
sine licentia Superioris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](#)

decidendas causas tam civiles quam Ecclesiasticas & mixtas, idcirco debet esse versatus in ea facultate, quæ ad id necessaria est, ait Card. de Luca loc. cit. num. 14. testaturque idem num. 17. respondisse S. Cong. Concil. desuper interrogatam, doctoratum in Theologia non sufficere in concursu Doctororum in decretis seu Jure Canonico. Num verò sufficiat Doctoratus tantum in jure civili, disputat idem Cardin. loc. cit. a num. 16. ubi etiam in affirmativa propendet, dum ait; quod dum decretum conciliare præcisè ac taxativè se non restringat ad Doctorum in decretis, sed adhibeat dictiōnem saltem, ita excludere non videatur aliam speciem Doctoratis, qui causarum determinationi magis congruus est ex vulgari dictorio: quod Legista sine canonibus imperfectus iudex est, parvumque valet; sed canonista sine legibus nihil valet. Menoch. de arbit. cauf. 420. Ideoque magis opportuna est peritia in legibus, quam in canonibus. Vide tamen, quæ pro opposito subjungit ibidem idem Cardinalis.

Quæstio 51. Num Regulares seu Religiosi esse possint Vicarii Episcopi?

Respondeo primò: Non tantum Canonicus sacerdotalis deputari potest Vicarius Episcopi, Sbroz. l. 1. q. 42. num. 1. citans quam plurimos (qualiter verò percipere possit distributiones quotidianas, & excusat à residentia, & in absentia percipere possit fructus sui beneficii, vide apud Sbroz. l. 1. q. 43. & meipsum fori benef. p. 1. ubi de residentia beneficiatorum) verum etiam Canonicus Regularis Pirh. loc. cit. Pax Jord. loc. cit. num. 109. Sbroz. l. 1. q. 37. num. 1. citans Paris. conf. 40. num. 10. vol. 4. Cuch. in inst. juris can. l. 2. n. 57. & DD. in c. si quis. dicit. 68. Confirmat id Sbroz. loc. cit. num. 5. à pari, quoniam Canonicus Regularis creari possit Archidiaconus, qui & ipse est Vicarius Episcopi, pro quo citat Gl. 2. in c. præterea. de præb. Innoc. conf. 165. num. 40.

2. Respondeo secundò: Monachus quoque deputari potest Vicarius Generalis Episcopi. Pirh. Pax Jord. locis cit. Barbos. juris Eccl. l. 1. num. 16. Azor. p. 2. l. 3. c. 43. q. 12. Ventrigl. Tom. 2. annos. 14. §. 1. num. 4. Rebuff. in pr. benef. tit. de Vicar. Episc. num. 30. Cuch. ubi ante. Fulc. de visitat. & Reg. Eccl. l. 2. c. 17. num. 100. Vantum de nullit. ex defect. juris d. deleg. num 82. & plures alios, quos omnes moveri ait per Gl. in c. Monachi. v. Abbate, ead. q. ubi Monachus ab Episcopo Judex constitui potest. Item per Gl. in c. si quis. & ibi DD. v. majorem dicit. q. 8. ubi Monachus potest esse Vicarius Episcopi. Et, ut Sbroz. loc. cit. num. 8. Quod Monachi possint utilitatis gratiā per Episcopos a clauſtro avocari. Pro quo citat Rotam decisi. 3. tit. de off. Vicar. in antiqu. Cardin. in Clem. l. 1. ad Prioratus. de regul. & Clem. in plerisque. de elect. contra Meroll. Th. mor. p. 3. d. 7. c. 6. dub. 5. n. 36. apud Ventrigl. l. c. qui solūm à Vicariatu removet mendicantes Ordinis Fratrum Minorum. Quorum quoque solorum mentionem facit Sbroz. l. c. n. 5. dum

3. Respondeo tertio: Religiosus tamen ex ordine mendicantium aſlumi nequit in Vicarium. Azor. Pirh. Barbos. locis cit. Engels ad tit. de off. Vicar. n. 9. Rebuff. in pr. tit. de Vicar. Episc. num 32. juxta Clem. l. 1. ad Prioratus. de regul. & Clem. in plerisque. de elect. contra Meroll. Th. mor. p. 3. d. 7. c. 6. dub. 5. n. 36. apud Ventrigl. l. c. qui solūm à Vicariatu removet mendicantes Ordinis Fratrum Minorum. Quorum quoque solorum mentionem facit Sbroz. l. c. n. 5. dum

ait, in Fratribus Ordinum Minorum ea locum habere, quæ in contrarium objiciuntur contra Monachos, quod minus esse possint Vicarii Episcopi, utpote qui funditus pro mortuis habentur, & secus esse de Monachis. Denique testatur l. 1. q. 36. n. 13. in Episcopatu Fanensi deputatum fuisse in Vicarium Fratrem Joannem Mariam Brunellum Ordinis S. Dominic, qui quoque ordo inter mendicantes numeratur.

4. Respondeo quartò: Arcentur quoque à Vicariatu Episcopali Religiosi illegitimè nati. Engels l. c. citans Majol. de irregular. l. 1. c. 3. num. 10. juxta dicta à nobis supra, ubi, num illegitimus esse queat Vicarius Episcopi.

Quæstio 52. Num Regulares in hoc, ut sint Vicarii Episcoporum, egeant licentia suorum Superiorum seu Prælatorum?

Respondeo affirmativè: Pax Jord. Pirh. Ventrigl. Barbos. Engels locis cit. Sbroz. cit. q. 38. n. 10. citans Rebuff. ubi ante. n. 30. Cuch. num. 58. Cravet. Confil. 325. n. 8. & plurimos alios juxta dispositionem Trident. Seſ. 25. c. 4. de regular. ubi expreſſe prohibetur, ne quis Regularis sine sui Superioris licentia electionis aut cujusvis pii operis prætextu se subiicit obsequio alicujus Prælati, Principis, Universitatis aut cujuscunque persona. Idem extendit Sbroz. l. c. n. 11. ut similiter monachus sine licentia Abbatis aut Superioris sui nequeat esse Vicarius Capituli fede vacante, pro quo citat Pavin. de potest. capit. sede vacant. p. 2. q. 10. n. 15.

2. Limitat tamen hoc ipsum Sbroz. l. c. n. 13. ut procedat in Monacho clauſtrali; secus in Monacho habente administrationem, pro quo citat Cardin. in Clem. 2. de rescript. n. 17. Vantum ubi supra, num. 82. Datque rationem, quod cum tali Monacho concedatur administratione, & consequenter conversatio, & frequentatio cum hominibus laicis, & aliis in causis sacerdotalibus, multò magis possit præſidere in causis spiritualibus. Sic etiam in specie de Abbatे ipso habente administrationem, quod possit esse Vicarius Episcopi, tradit Sbroz. l. c. n. 16.

3. Porro in eo, cuius Superioris licentia egeat, non convenient AA. Rodriq. qq. regular. Tom. 3. q. 76. a. n. 11. vult requiri necessariò licentiam Generalis vel Provincialis. Probabilis verò esse, sufficere licentiam immediati Superioris conventus, putà Prioris, Præpositi & similibus, defendit Meroll. ubi ante n. 29. apud Vintrigl. l. c.

4. Quod si etiam Regularis non est exemptus à jurisdictione Episcopi, præter licentiam Superioris requiritur quoque licentia Episcopi, cui subjectus talis Religiosus (intellige, dum hic diversus est ab Episcopo assumpte illum in Vicarium) Meroll. l. c. Sbroz. l. c. num. 11. citans Cardin. ubi ante. Et, si discordant iste Episcopus & Abbas seu Superior dicti Religiosi, sufficere licentiam Episcopi, tenet Meroll. è contra debere Monachum tunc potius obedire Abbatì suo quam Episcopo, tenet Sbroz. ex Cardinale l. c.

Quæstio 53. Num valeat Sententia aliaque acta à tali Religioso assumpto in Vicarium Episcopi sine licentia sui Superioris?

Respondeo in hoc non convenire AA. non valere illa, defendit Sanch. in Sum. Tom. 2. l. 6.

*I. 6. c. 13. num. 97. apud Ventrigl. loc. cit. item tene-
re videtur Bisiguet. ad decis. 4. Rot. tit. de off. vicar. in
antiq. apud Sbroz. l. 1. q. 39. num. 1. Affirmativam
contra tener Meroll. loc. cit. num. 45. apud Ven-
trigl. qui ait, hanc Merollæ sententiam esse proba-
biliorem; opinionem verò Sanch. esse omnino ve-
ram & securam in religioso ordinis Minorum. Item
hanc affirmativam tenet Sbroz. loc. cit. n. 4. dicens
hanc opinionem esse æquiorem & receptiorem. Ci-
tat pro ea Vantium ubi supra num. 82. Guido. Papam
decis. 563. num. 1. in fine. Fundamentum hujus sen-
tentiae ait esse, quod ex quo Episcopus tales Vicari-
um toleravit, præsumptio est quod canonice &
cum licentia Abbatis illummet constituerit, &, ob
hujusmodi erroneam præsumptionem & publi-
cam utilitatem sententia ab illo prolatâ valebit;
quia ob communem errorem & publicam utilita-
tem gesta per erroneous Judicem sustinentur juxta
I. Barbarius. ff. de off. Procons. & sic toleratus ab Epi-
scopo habet jurisdictionem, & quidem ordinariam,
ut Felin. in c. sciscitatus. num. 5. de descrip. ubi dicit,
Ordinarium toleratum à Superiori habere jurisdi-
ctionem ordinariam. Veruntamen non querebatur,
num in casu talis publici erroris, & erroneous præ-
sumptæ licentiae valerent acta talis Regularis; sed
num ea valerent, etiam dum constat Episcopo eum
assumenti alisque palam, eum non habere eam li-
centiam à suo Superiori.*

*Questio 53. Num præter dictam licentiam
requiratur quoque utilitas Monasterij, cu-
jus Regularis ille membrum est, ad hoc, ut
valeat eligi ab Episcopo in Vicarium?*

Respondet affirmative Ventrigl. cit. num. 55. ju-
xta generali dispositionem Cap. Monach. ib. 2.
16. q. 1. & c. 2. de postul. ubi disponitur, ad hoc, ut
regularis valeat exercere officium, indirecè requiri
duo, nempe licentiam Superioris, & utilitatem
Monasterii; quam tamen utilitatem largo modo ac-
cipiendam, ita ut, dum inservit Episcopo Regula-
ri, ea utilitas dicatur concurrere ex hoc, quod
vel sic negotia Monasterii faciliter promoveantur, ait
Ventrigl. ex Sanch. in sum. tom. 2. l. c. 13. num. 92.
qui, licet id restringat tantum ad servitium Episco-
pi loci, in quo est Monasterium; Meroll. tamen
loc. cit. num. 40. putat esse verum, etiam in intra illum
Episcopatum, in quo Religiosus est Vicarius, non
sit Monasterium, modo sunt ibi alia bona vel
jura Religionis; eo quod adhuc procedat ratio ad-
ducta à Sanchez.

*Questio 54. Num Parochus possit esse Vicar-
ius Episcopi?*

Respondeo negativè: (Saltem si sermo sit de
longo tempore, seu ultra bimestre, alias conce-
sum Parochis ad absendendum) Gonz. ad regul. 8.
cancell. Gl. 6. num. 255. Garc. de benef. p. 3. c. 2. num.
40. Pirth. ad tit. de Cleric. non resid. num. 16. Ven-
trigl. loc. cit. num. 54. ego in foro benef. p. 1. q. 386. n. 4.
contra Navar. conf. 15. de Cleric. non resid. quatenus do-
cet Parochum etiam post Trident. posse de licentia
sui Ordinarii ex causa justa, nempe ut sit Vicarius ge-
neralis, etiam alterius quam sui Episcopi, etiam
ad multum tempus absesse (quod ipsum admittit
Pirth. loc. cit. num. 41. dum alii idonei ad istud mu-
nus non adiungit) ed quod Tridentinum jus antiquum
permittens Episcopo ex gravi causa dare licentiam
Parochi absendi ultra duos menses, non abrogat.
Ex autem pro response nostra claræ decisiones

S. Congregat Concilii ad c. 1. sest. 23. ejusdem Con-
cilii, quas recitat Garc. loc. cit. num. 42. quarum
prima sic habet: *Episcopus non potest uti opera Parochi
in visitatione, vel alio servitio sua Diœcesis, nisi pro tem-
pore permiso duorum mensium, &c.* Altera: *Non licet
Episcopo suorum, vel etiam Cathedraliœ Ecclesie negotiorum
causa permittere, ut curati extra ipsorum curam man-
ent, etiam consituto Vicario, &c.* Quibus declarati-
onibus consonant Bononiense & Mediolanense apud
Garciam loc. cit. Textus verò concedentes illam
abessendi licentiam adscitis in servitium proprii
Episcopi loquuntur solum de Canoniciis, adeo
que hi extendendi non sunt ad alios, maximè cura-
tos; quia est materia damnoosa Ecclesiis & curæ
animarum. Sed neque id (nempe quod Parochus
sit Vicarius Episcopi:) permitti posse ob consue-
tudinem aut paucitatem ovium, tradit post Gar-
ciam loc. cit. Meroll. loc. cit. n. 61. apud Ventrigl.
qui tamen restatur, solere quandoque S. Congre-
gationem concedere licentiam Parochi, ut valeat
abesse à residentia per sex menses causa exercen-
di officium Vicariatus. Subjungit quoque, quod
licet prædicta vera sint, videre nos tamen in praxi
in multis locis, in quibus Vicarius habet parvam
occupationem, Parochum ejusdem urbis exercere
officium Vicariatus, idque tolerari, ex quo cura
animarum nullum recipit detrimentum. Quod
idem facilius dixero, ubi alias Parochus habet Sa-
cellanos aliosque adjunctos, qui curæ animarum in-
vigilent, eamque administrent.

*Questio 55. Num Episcopus alius esse posset
Vicarius generalis Episcopi?*

Respondeo: Episcopos, quin & Cardinales pos-
se esse Vicarios alicuius alterius Episcopi, sup-
ponunt Rebuff. in pr. benef. tit. form. Vicar. Archiep.
num. 35. 39. & 68. Mandof. ad reg. Cancell. 24. de ma-
le promotis. q. 6. num. 13. apud Sbroz. l. 1. q. 44. num.
1. contrarium apud eundem num. 2. tenentibus Mi-
lis. in Repertor. V. Vicarius epif. Anton. de Pretis. tr.
de jurisd. Episc. c. 6. num. 43. in fine & aliis. Et sane
de Episcopo nullatenensi, seu actu non habente, &
administrante Dicecemus ullam aliam propriam, id
certum est, ut habet praxis communis, quod esse
possit Vicarius tam in Pontificalibus quam Spir-
itualibus, seu tote Jurisdictione Spirituali. Quin &
teneri Episcopum talis Episcopum titularem, seu
nullatenensem assumere Vicarium non tantum
pro Pontificalibus, sed & pro reliqua Jurisdictione
exercenda in Dicece, ubi sunt populi diversarum
linguarum & rituum, juxta c. quoniam. de off. or-
dinari. dictum est supra, de quo etiam vide Sbroz.
l. 1. q. 31. a. num. 16. Verum de Episcopo, qui &
ipse propriam Dicecemus, illiusque actualiæ ad-
ministracionem habet, meritò dubitari potest. Vide-
turque eadem esse in eo ratio quæ est de Parocho;
cum & ipse oves proprias habeat, quarum cura
detrimentum patiatur per servitium impensum al-
teri Episcopo in curandis ovibus illius: Et de tali
Episcopo sentire videntur Authores illi paulò ante-
citati negantes, posse Episcopum esse alterius Epi-
scopi Vicarium. Veruntamen & de tali Episcopo
id expressè tenet Pignat. Tom. 3. conf. 22. n. 1. quod
possit munus Vicarii gerere saltem interea, quo
operitur comodam occasionem transeundi ad suam Ecclesiam. Porro talem Episcopum assumptum
in Vicarium alterius Episcopi non habere per hoc
majorem potestatem quam ceteri Vicarii, tradit
Azor. p. 2. l. 3. c. 45. q. 9.